

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 травня 2008 р. N 493
Київ

Про затвердження критеріїв розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику від провадження господарської діяльності для безпеки життя і здоров'я населення, навколишнього природного середовища та періодичності здійснення заходів державного нагляду (контролю)

Відповідно до статті 5 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (877-16) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити критерії розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику від провадження господарської діяльності для безпеки життя і здоров'я населення, навколишнього природного середовища та періодичність здійснення заходів державного нагляду (контролю) згідно з додатком.

2. Міністерству з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади, до сфери управління яких належать суб'єкти господарювання, діяльність яких пов'язана з ризиками виникнення надзвичайних ситуацій, привести у тримісячний строк власні нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

Прем'єр-міністр України

Ю.ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 травня 2008 р. N 493

КРИТЕРІЇ

розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику
від провадження господарської діяльності
для безпеки життя і здоров'я населення,
навколишнього природного середовища
та періодичність здійснення заходів
державного нагляду (контролю)

1. Критерії розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику їх господарської діяльності для безпеки життя і здоров'я населення, навколишнього природного середовища (далі - критерії) встановлюються з метою оцінювання ступеня ризику від провадження господарської діяльності.

2. За критеріями суб'єкти господарської діяльності незалежно від форми власності розподіляються за високим, середнім та незначним ступенем ризику для безпеки життя і здоров'я населення, навколишнього природного середовища.

Відповідно до ступеня ризику визначається періодичність здійснення заходів державного нагляду (контролю) посадовими особами Державної інспекції цивільного захисту та техногенної безпеки.

3. Критеріями оцінки ступеня ризику від впровадження господарської діяльності для безпеки життя і здоров'я населення, навколишнього природного середовища є:

1) наявність:

хімічних, біологічних, радіаційних, вибухо-, пожежо- та інших небезпечних речовин і матеріалів;

загрози від потенційно небезпечних об'єктів, об'єктів підвищеної небезпеки;

загрози від небезпечних гідрологічних (підтоплення, затоплення територій) та геологічних процесів (грунти, що просідають, підроблювальні території, карстоутворення, зсуви, обвали, селі, лавини, землетруси тощо);

гідротехнічних споруд, хвостосховищ, шламонакопичувачів, накопичувачів токсичних відходів;

будівель та споруд, що належать до аварійно небезпечних об'єктів;

об'єктів інфраструктури життєзабезпечення населення та населених пунктів (енерго-, тепло-, газо-, водо- та інших видів постачання);

будівель з покрівлею площею понад 1000 кв. метрів, виготовленою з використанням вантових та арокних конструкцій;

2) чисельність людей, що за прогнозами можуть постійно або тимчасово перебувати на об'єктах та у місцях масового скупчення населення;

3) належність підприємств до потенційно небезпечних об'єктів, об'єктів підвищеної небезпеки і таких, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави.

4. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику належать суб'єкти, у яких на праві власності, володіння чи користування перебувають:

1) об'єкти підвищеної небезпеки, потенційно небезпечні об'єкти і такі, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави;

2) аварійно-рятувальні служби та формування, утворені відповідно до Закону України "Про аварійно-рятувальні служби" (1281-14) та інших нормативно-правових актів;

3) об'єкти виробництва, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізації отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів, переліки та класи небезпеки яких визначені постановами Кабінету Міністрів України від 20 червня 1995 р. N 440 (440-95-п) "Про затвердження Порядку одержання дозволу на виробництво, зберігання, транспортування, використання, захоронення, знищення та утилізацію отруйних речовин, у тому числі продуктів біотехнології та інших біологічних агентів" і від 17 серпня 1998 р. N 1287 (1287-98-п) "Про затвердження переліку особливо небезпечних хімічних речовин, виготовлення та реалізація яких підлягає ліцензуванню" (Офіційний вісник України, 1998 р., N 33, ст. 1235);

4) бази, склади, арсенали боєприпасів та військового озброєння;

5) об'єкти утилізації боєприпасів, небезпечних речовин та матеріалів;

6) радіаційно небезпечні об'єкти (крім атомних електростанцій), підприємства з виготовлення і переробки відпрацьованого ядерного палива, підприємства із захоронення радіоактивних відходів, науково-дослідні та проектні організації, що працюють з ядерними реакторами;

7) хвостосховища, шламонакопичувачі, накопичувачі токсичних відходів та гідротехнічні споруди, перелік яких затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2002 р. N 1788 (1788-2002-п) (Офіційний вісник України, 2002 р., N 47, ст. 2163; 2004 р., N 10, ст. 617);

8) об'єкти, що підлягають постійному та обов'язковому обслуговуванню державними аварійно-рятувальними службами, перелік яких затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 р. N 1214 (1214-2000-п) (Офіційний вісник України, 2000 р., N 32, ст. 1357);

9) об'єкти з масовим перебуванням людей, стадіони, ринки, рекреаційні зони, місця відпочинку населення (турбази, водні об'єкти тощо);

10) захисні споруди цивільного захисту (цивільної оборони).

5. До суб'єктів господарювання з середнім ступенем ризику належать суб'єкти, у яких на праві власності, володіння чи користування перебувають:

1) об'єкти, що за прогнозами можуть опинитися у зоні можливого ураження у разі виникнення надзвичайної ситуації на об'єкті підвищеної небезпеки та потенційно небезпечному об'єкті;

2) об'єкти, розташовані на територіях з небезпечними гідрологічними та геологічними процесами;

3) об'єкти, розташовані на територіях, що за прогнозами можуть опинитися у зоні можливого затоплення у разі прориву або руйнування гідроспоруди;

4) об'єкти інфраструктури життєзабезпечення населення та населених пунктів;

5) будівлі та споруди з покрівлею площею понад 1000 кв. метрів, виготовленою з використанням вантових та арочних конструкцій;

6) навчальні та дошкільні заклади, домоуправління, інші суб'єкти господарювання, що згідно з нормативно-правовими актами проводять навчання населення діям у надзвичайній ситуації;

7) проектні та експертні, інші організації, діяльність яких пов'язана із забезпеченням техногенної безпеки у сфері цивільного захисту.

6. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику належать суб'єкти, що не віднесені до суб'єктів господарювання з високим та середнім ступенем ризику.

7. Заходи державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику - один раз на рік;

із середнім ступенем ризику - один раз на три роки;

з незначним ступенем ризику - один раз на п'ять років.

8. Розподіл суб'єктів господарювання за ступенем ризику здійснюється територіальними органами Державної інспекції цивільного захисту та техногенної безпеки щороку.